

ИВАН ВАЗОВ
ГРАБВАМ ЛИРАТА И СВИРЯ

chitanka.info

I

*Отдавна пръст не турям аз
на мойта лира занемяла,
не ми се слуша нейний глас
и песен мен се е отцяла.*

*Сърце ми веке не пленят
веселия и песни шумни,
не ми вълнуват мен духът
мечти високи и безумни.*

*Мъртвей!... Но изведнъж светлик
небесен, таен го допира
и пълен от възторг велик,
аз грабвам лирата и свира.*

II

*Но скоро гасне лирин звън
под моята ръка студена
и във предишния сън
душа ми пада вцепенена.*

*Тогава младите ми дни
кат светли призраци ме срящат
и в мой усърнал дух они
най-скъпи радости пораждат.*

*Аз вида все: де бях роден,
де аз любих, за де без спира
мечтая аз и упоен
аз грабвам лирата и свира.*

III

*И после пак замлъквам аз,
захвърлям лирата небрежно,
душата ми обхваща мраз
при равнодушието днешно.*

*Но случва се, та чувам вик,
вик жалостен и пълен с грижа,
като че плаче мъченик,
като че България въздиша.*

*Било че тя ликува с глас
или за бой деца си сбира,
възпален, възхитен тогаз
аз грабвам лирата и свира.*

iv

*И млъквам пак... И мисля тук,
че свърших вече с мойте песни
че таз душа веч никой звук
не ще може да я стресне;*

*но случва се да хвърла взор,
кога изляза на полето,
на някой цвете, на някой бор,
на някой чудо на небето;*

*ил вида гиздава мома
кат муза прелестна в ефира,
то пламвам пак и с бързина
аз грабвам лирата и свира.*

v

*От бури тласкан ден и нощ,
по чужди краища се скитам
и нямам воля, нито мощ
аз лирата да поопитам.*

*Ала кога по някой път
скръбта препълнюва гърди ми
и от сърце ми, кат кипът,
сълзите бягат на очи ми;*

*тъга ми в тоя мрачен час
един другар я сал разбира
и я дели... О, и тогаз
аз грабвам лирата и свира!*

Берковица, 1879

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.